

spomenik honvedov, tistih vojakov, ki so napadli leto 1848 cesarske vojake v Budi. Ministrov pri slovesnosti ni bilo, vendar pa se je neki še vse mirno izgodelo — brez druge nesreče, »Kossuthko« pa so vendar-le peli. — Zoper proticerkvene postave se oglašajo čedalje več občin, tudi take, v katerih so kalvinci na vrhu. Veliki župan v Požunu, grof Zichy pa se je odrekel svoji službi, ker ni hotel v tej reči delati za ministerstvo in kaže se, da jih stori še več takó.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so rekli romarjem iz ruskopoljske dežele, da bodo v kratkem imenovali škofove za tiste škofije, kjer jih doslej ruska vlada ni dopustila. Car je sedaj sv. očetu obljubil, da odpravi brž ko brž vse ovire.

Italija. Ministerstvo Giolitti je odstopilo, ker v drž. zboru niso vsprejeli proračuna ministerstva za pravosodje. Kakor pa se glasi noveje poročilo, ostane sicer vse ministerstvo, samo na mesto pravosodnega ministra stopi nov mož. — Vlada je vprašala stariše v Rimu, želé-li, da se uči po ljudskih šolah kršč. nauk. Izmed 30.000 rodbin je reklo jih 28.000, da čéjo, ali vlada še se obotavlja in sicer iz strahu pred framacioni.

Francija. O binkošti je bil predsednik v ministerstvu, Dupuy v mestu Toulouse ter je govoril jako samozavestno, češ, da je republika, odkar je on na čelu vlada, veliko trdnjša in da ima sedaj skorej vse francosko ljudstvo za-se. Mogoče, toda čemu jemlje isto ljudstvo tako naglo iz drž. hranilnice svoje denarje? Ali iz zaupanja do vlade?

Anglija. Lord Salisbury je bil te dni v Belfastu, na Irskem in sicer v tistih krajih, kjer so protestantje v večini; le-ti so lordu tudi z navdušenjem prišli naproti, ker je zoper irsko ustavo. Nasprotnikov pač ima v celi državi ustava, vendar pa je upanje, da jo lord Gladstone dožene, spravi v življenje.

Nemčija. Katoliško osredje ali centrum t. j. klub katoliških poslancev je, kakor že naši bralci znajo, najmočnejša stranka v drž. zboru, sedaj pa se trudi vse, kar med lutovci »leze in grede«, da ga spravi ob slogo, vendar se kaže, da ostane tudi pri novih volitvah še isto »močno osredje«, strah liberalcem in tudi vladi je vsaj sedaj še »trn v peti«.

Rusija. Veliki knez Vladimir je bil pri srebrni poroki kralja Umberta v Rimu, nazaj gredoč se ni oglašil več na Dunaji in to je dalo duška sovražnikom naše države, češ, da sta si naša in ruska država na vsakrize. Ni pač resnica.

Bolgarija. Praznik sv. bratov Cirila in Metoda so obhajali letos z veliko slovesnostjo po vsej državi. Dobro znamenje! — Knez in kneginja potujeta po državi ter ju ljudstvo vsprejema z navdušenjem.

Srbija. Prejšnji vodja radikalcev, Pasić pride v Petrograd za poslanika in pravi se, da se ga hoče minister dr. Dokić tako znebiti na častni poti: doma mu je Pasić nevaren, v Petrogradu pa mora izpolniti, kar mu domača vlada zapové.

Turčija. Nemški general Goltz je bil več let kot Goltz paša turskim vojakom za učnika, sedaj pa zapusti Turčijo, ali je že turske vojake naučil dovolje? — Govori se, da išče sultan zveze zoper Ruse, ker le-ti zbirajo ob turskih mejah vojake in sultan se ne zanese veliko na ruske prijaznosti. Sedaj ni pač še nobene nevarnosti!

Afrika. Abisinski kralj Menelik je sosed Italijanom v Masavi, ali njim on ne zaupa veliko, zato bi se jih rad znebil, toda manjka mu zaveznikov.

Amerika. V Braziliji je revolucija na večih krajih, ali vlada zatrjuje, da ji te rabuke niso nevarne. To

je že mogoče, ker se vlečejo te revolucije na dolgo, slabijo se same. — V Chicagu se je pri razstavi podrl oder, na katerem je 75 žensk imelo neko zborovanje, vse so padle pod dilje, toda škode neki niso trpele: ali so bile preveč nemirne na odru?

Za poduk in kratek čas.

S trebuhom za kruhom.

(Dalje.)

Naposled se popolnoma razjasni. Toda minil je dan za dnevom; pred parnikom se je videlo neprestano le morsko površje brez konca in kraja; včasih zeleno, v časi sinje, stekajoče se z nebom. Visoko na onem nebu so preletali mali, svetli oblaki, ki so porumenivši se z zarjo večerno sli spavat v daljni zahod. Ladija se je gnala za njimi po vodi. Lovrenc je res menil, da morje nima konca. Ko pa prideta zopet nekega dne na krov, odpre se jima čuden prizor. Ugledala sta od daleč nekaj zibajočega se na morju; in ko se parnik približa temu predmetu, spoznata, da je to velika rudeča bačev (sod*), katero je valovje gibalo rahlo; v dalji se je rudečila druga taka, tretja in četrta. Srebrno in gladko površje morsko ni šumelo; ali kamor je oko doseglo, zibalo se je čimdalje več bačev na vodi. Na krovu je bilo nenavadno živo. Mornarji so si oblekli nove jopiče; ti so pomivali tla, oni čistili medene okove na ograji in na oknih, na jambor so razpeli manjšo, na zadnji krmi pa večjo zastavo.

Veselje se je polotilo popotnikov. Vse je hitelo na krov; nekateri so nosili gor culice in si je oprtali.

Videč vse to reče Micka:

»Gotovo pridemo do kopnega«.

Boljše volje sta postala ona in Lovrenc. Zdajci se prikaže hrib Akukar. Pri tem pogledu nastane med potniki velik hrup; vsi so kazali tja z rokami; parnik je tudi silno zazvižgal, kakor od radosti.

»Kaj je to?« vpraša Lovrenc.

»Rio de Janeiro«, odvrne poleg stoječi mornar. Med tem so se dvigali obrisi hiš, streh, stolpov in dimnikov. Zdolej pred mestom je vse polno jamborov, a na njih vrhah sto in sto pestrih zastavic, s katerim je sapa morska migljala, kakor s cvetkami na livadi. Ladija se je bližala in bližala; lepo mesto se je dvigalo, kakor iz vode. Veliko veselje in začudenje objame sedaj Lovrencia; odkril se je, zazijal in se zagledal; potem pa rekel dekletu:

»Micka!«

»O za Boga!«

»Vidiš?«

»Vidim.«

»Ali se čudiš?«

»Čudim se.«

Lovrenc pa se ni samo čudil, temveč drhtel je. Ko zagleda zeleno obrežje po obeh straneh mesta in temne gaje, povzame zopet:

»No slava Bogu! Da bi mi le dali zemlje blizu mesta; tam le z onim travničkom; bilo bi bližje na trg. Pride semenj, postavim na prodaj krave, svinje in jih prodam. Ljudstva se tu vidi, kakor maka. Na Slovenskem bil sem kmet, a tu bodem jaz gospod ...«

V tem hipu se razgrne prekrasni Passeio publico (javni vrt) pred njega očmi v vsej svoji krasoti. Lovrenc uzrši one skupine drevesne reče znova:

»Priklonim se nizko gospodu komisarju in ga po-

*) Ti sodi so pritrjeni z lanci na dno morsko in naznanjajo mornarjem, kje se nahaja plitvina ali pečina.

prosim, da bi mi podaril, vsaj dva orala tega gozda. Gospodarstvo je pač le gospodarstvo. Hlapec popelje zjutraj drva v mesto. Hvala Najvišjemu, ker vidim, da me Lah ni prevaril.

Med tem priletelod mesta k ladiji mal parnik; kakih pet ljudij stopi na krov. Bilo je to zdravstveno oblastvo; pričeli so se razgovori. Malo potem pripluje drugi, tretji in četrti parnik, vozeč agente iz gostilnic, vodnike, menjalce in Bog ve, kake ljudi; vse to je vpilo do neba, suvalo se in kretalo po vsem parniku. Lovrencu in Micki se je zdelo, da sta padla v kak mlin; nista vedela, kaj bi počela. Ko vidi Lovrenc, da menjajo ljudje svoj denar, pristopi tudi on k menjalcu; dobil je vsega skup osemdeset milreesov (kakih sedemdeset goldinarjev v našem denarju); se ve, da so ga goljufali tudi sedaj. Med tem pripluje ladija tako blizu mesta, da se niso videle le hiše, nego tudi ljudje na pristaniškem jezu; potem hiti mimo raznih večjih in manjših parnikov, dokler ne pride v ozko pristanišče.

Potovanje je bilo končano. Ljudje so se sipali iz parnika, kakor buče iz ulja. Po strmem mostecu, položenem od krova do obali, se je valila pisana gnječa in porivala tudi Lovrenca in Micko. Ko prideta na ulico, vpraša dekle:

»Oče, kaj pa počneva sedaj?«

»Čakati morava. Lah je rekel, da dojde brz vladni komisar in bode po naju vprašal.« (Dalje prih.)

Smešnica. »Gospod«, prosi čevljar dijaka, »gospod, čevlje ste že raztrgali pa mi še jih niste plačali: dajte mi vendar pet gold. za-nje!« »Kaj«, zategne dijak, »kaj, za par raztrganih čevljev še tirjate pet goldinarjev?«

Razne stvari.

(Sv. birma.) Na binkoštno nedeljo so podelili mil knezoškof 475 otrokom v stolni cerkvi v Mariboru zakrament sv. birme, med njimi je bilo 246 dečkov in 229 dekletic.

(Državna ustava.) V torek, dne 23. maja je umrl Anton vit. Schmerling, predsednik najvišje sodnije na Dunaji, v 88. letu svoje dobe. Kakor je znano, je bil Schmerling oče naše ustave in zato pri nemških liberalcih visoko v čisljih.

(Sekovski) knezoškof, dr. Zwerger so vzboleli na binkoštno nedeljo in so vsled tega naš mil. knezoškof delili mesto njih v ponedeljek in torek zakrament sv. birme. Birmancev je bilo v Gradci 3552.

(Knez) Leopold Salm-Reifferscheid, prej v Novem-Celju pri Žalci, od leta 1888 pa graščak pri Koloniji na Nemškem, je umrl dne 18. maja na Dunaji. Ranjci knez je doživel svoje 60. leto in je bil vseskozi veren katolik ter prijatelj slov. ljudstvu. Naj počiva v miru!

(Brzjav iz Središča.) Znani rodoljub Tomaž Sanjkovič je danes umrl. Sprevod bode v soboto ob 9. uri predpoldne.

(Denar.) Z dnem 31. maja izteče srebrnjakom po 2 in po 1/4 goldinarja nju doba ter ju poslej vsprejemlje le še drž. kasa in sicer samo do dne 31. julija 1893, zatem pa izgubita popolnem veljavo denarja.

(Okr. šolski svet.) Iz okr. šolsk. sveta na Ptui je izstopil dr. Egbert Kleinsasser, c. kr. okr. zdravnik na Ptui, ter je okr. zastop volil mesto njega g. Sim. Ožgana, c. kr. notarja na Ptui, v okr. šolski svet.

(Sirovost.) Dne 16. maja je našel Marko Novak, posestnik v Lukavcih pri Ljutomeru živino J. Karbe na svojem deteljišči; to je moža pa tako razsrdilo, da je

z bičnjakom natolkel 15 let starega pastirja Antona Karba ter ga je potem pustil na njivi. Pastirja so našli v jutro mrtvega na polji, kmeta pa so djali v Ljutomeru pod ključ.

(O binkošti) je bilo letos v Postonjski jami še sicer veliko tujcev, naštel se jih je do 16.000, toda že se kaže, da pojema pri ljudéh zanimanje za to »podzemsko čudo«.

(Šulverein.) Nemški šulverein gre, kar se tiče prihodkov, rakovo pot ter je imel leta 1892 jih le še 239.577 fl. 14 kr., leta 1891 pa še jih je bilo 263.178 fl. 19 kr. Pri stroških pa so si pomagali takó, da niso izplačali 12.549 fl. raznim šolam, katerim so bili obljubili kaj podpore.

(Kmetijsko gospodarstvo.) Tako je ime učni knjigi, katero je spisal V. Rohrmann, pristav dež. vinarske šole na Grmu, za kmetijska šole in je ob enem lahko priročna knjiga za praktične gospodarje. Dobi se pri D. Hribarji, tiskarji v Celji, za 55 kr. s pošto vred. Knjiga je dobra in utegne marsikomu prinesiti koristi.

(Trakulja.) J. Kojcelj, kmet v Riegersdoru na Koroškem, je imel bolno telico, nobeno zdravilo pri njej ni izdalo; nazadnje se ji je dalo pa še stanjšane vitrijolice in že drugo jutro je prišla iz nje trakulja 16 1/2 m. dolga. Sedaj je telica zdrava.

(Susa.) Pri Pušenjakovih na Stari cesti pri Ljutomeru so letos nabirali v šumi zelišč za krave, ker jim je primanjkovalo za-nje krme. Une dni pa je bilo med zelišči brz tudi strupenih, ker jim je troje kravčev h kratki poginilo.

(Tatvina.) V noči 18. maja so tatje vdrli v hram Janeza Babošek, posestnika v Krčevini pri Ptui ter so mu odnesli mesa, slanine in sploh vse, kar jim je prišlo pod roke. Doslej še jim niso prišli na sled.

(Nemškutarji) se v Reichenburgu letos niso vdeležili občinskih volitev ter so bili dne 18. maja izvoljeni sami vrli slov. možje v obč. zastop.

(Požlahtnjevanje) ameriških trt se poučuje na vinarski šoli pri Mariboru od dne 8. maja do dne 10. junija. Komur je mar za to, naj se oglasi pri vodstvu te šole.

(Strela.) Zadnjo soboto so imeli za Dravo nad in za Mariborom precej močen dež in je v tem pri Sv. Lovrenci ob Kor. železnici vdarilo v poslopje Malčnikovo ter je to do tal zgorelo. V istem času je bila toča pri Sv. Janži na Dravskem polji ter je tudi tukaj Pezdirčevo poslopje zgorelo.

(Pogorela do tal) so poslopja Požarnikova na Vurmatu fare sv. Duha na ostrem Vrhju dne 14. maja med poldansko službo božjo. 16letni domači sin je z lastno smrtno nevarnostjo rešil mlajšega svojega bratca iz silnega ognja. 16 ljudi je brez strehe. Bog in dobri ljudje bodo pomagali!

(Z nožem.) V noči 7. maja je pri Sv. Nikolaji na Dravskem polji zabodel J. Florijančič z nožem svojega tovariša Franca Vraz. Nesrečno ponočevanje!

(Nesreča.) Dne 9. maja je poderal Ivan Babič, viničar v Brebrovniku pri Ormoži, kostanj, ali v tem je imel nesrečo, da se je drevo podrl, predno je odskočil in ubilo ga je pri priči.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Matija Koren, župnik v Selnici, je dobil župnijo v Žalci, č. g. Karol Tribnik, kaplan pri Novi cerkvi, župnijo v Jurklostru in č. gosp. Adam Gruševnik, provizor v Pušcavi, le-to župnijo.

Loterijne številke.

Gradec 20. maja 1893:	66, 41, 86, 76, 87
Dunaj „ „ „	18, 14, 61, 43, 4